

[i]s]creb

Carta als reis
Nadal 2021

Queridos reyes magos

Siento mucha alegría y ganas de celebrar cuando se acercan las épocas navideñas. Pero también son fechas nostálgicas cuando uno pierde a un familiar, amigo, conocido.

La vida es única y debemos vivirla con intensidad. Esta pandemia es ejemplo de esto. Que todos podamos recibir fortaleza y esperanza de nuestro Dios y de una madre espiritual como es María, que siempre nos acompaña y está pendiente de nuestras necesidades.

Ahora tengo una madre que está enferma de Alzheimer. Mi madre me lo ha dado todo y ahora de vuelta, ella me necesita más que nunca. Que Jesús nazca en mi hogar, y en todos los vuestros, y nos ayude a superar cualquier adversidad e incertidumbre. Gracias Reyes Magos.

Griselda Moreno

Estimats Reis d'Orient,

Vosaltres que porteu coses a tota la gent, aquest any necessitem que vingueu carregats de regals que no s'emboliquen.

En un món arruïnat per la ruleta de la insatisfacció, vivim envoltats de tot allò que ens sobra, mentre la frivolitat i el consumisme ens devoren en nom dels diners. I enmig de tanta esclavitud per tenir i posseir, jo només us demano que encengueu l'esperança d'un futur més noble als nostres cors, allà on la solidaritat i el proïsme siguin l'estel més brillant del nostre firmament, avui tacat de fosc.

Ajudeu-nos a recuperar la il·lusió de descobrir que som molt més que tot allò que ens pertany i que res no té sentit si no som capaços d'estimar amb les mans completament buides. La flama d'un somriure, el ble d'una rialla són l'estrèpit del foc que crema a dins nostre i que és l'únic que ens escalfa de debò quan a fora hi fa tanta i tanta fred.

Que no ens perdin les nostres ànsies per córrer en una societat que no s'atura, ni per mirar el cel, però tampoc a terra, aquesta Casa Comuna d'on brollen totes les meravelles de Déu. I que la vostra arribada ens regali l'amor que hem oblidat, la humilitat que hem perdut i la felicitat de saber que no necessitem res més que tot això.

Marta Finazzi

Benvolguts Reis Mags

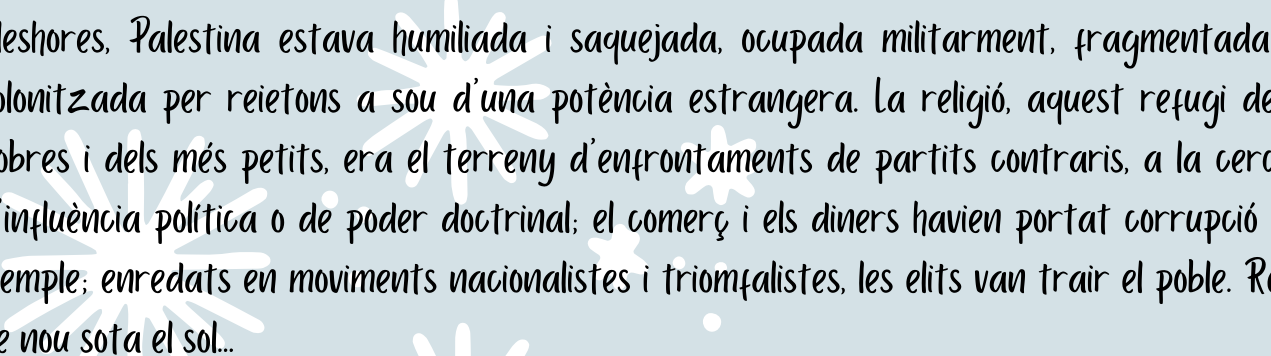

Paul! «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor.» Tota la tendresa del Cel per la humanitat es recull en el cant dels àngels. Un missatge que no deixa de delectar aquells i aquelles que aspiren a la pau com a felicitat suprema. Mentre que el misteri de l'Encarnació i del naixement de Jesús interpel·la cada cop menys al conjunt de la societat, l'anunci de la pau no deixa indiferent a ningú. Un cop a l'any, desperta una aspiració adormida en les profunditats insondables de l'inconscient, més tenaç que les creences i els ensenyaments de les Esglésies.

No podria ser el silenci d'aquesta nit excepcional el del vast cementiri mediterrani on jauen milers d'homes, de dones i d'infants que van partir a la recerca de la pau? La bogeria assassina de les guerres, la rapacitat dels traficants d'armes, la comèdia dels organismes internacionals, la immensa multitud de refugiats que es desespera darrere dels filats de pues i dels murs denunciaven els àngels i els seus cants de pau com una broma de mal gust.

Que el Nadal de vegades és només una posada en escena hollywoodenca, ho hem de reconèixer. Els aparadors, els llums, els arbres il·luminats i plens de purpurines, i els pares Noel made in Xina, hilarants i festers, s'esforcen per endinsar-nos al somni i fer-nos oblidar que «tot està arreglat», per citar l'expressió indignada del papa Francesc. Però als qui no han llegit mai ni una línia de l'Evangelí, recordin que el cant dels àngels va ressonar en un Cel tan negre com el nostre, i en una Terra no menys turmentada que la que nosaltres habitem.

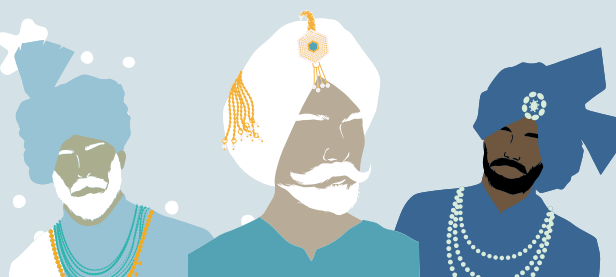
Aleshores, Palestina estava humiliada i saquejada, ocupada militarment, fragmentada i colonitzada per reietons a sou d'una potència estrangera. La religió, aquest refugi dels pobres i dels més petits, era el terreny d'enfrontaments de partits contraris, a la cerca d'influència política o de poder doctrinal; el comerç i els diners havien portat corrupció al Temple; enredats en moviments nacionalistes i triomfalistes, les elits van traïr el poble. Res de nou sota el sol...

Els àngels es van adreçar als pastors que eren homes de mala reputació, menyspreats i poc socialitzats. Se'ls considerava persones deshonestes, de vegades fins i tot lladres, en definitiva, persones marginals de les quals calia desconfiar-ne i mantenir-se millor a distància per protegir la societat de la gent decent. El Talmud babilònic els cita en companyia dels recaptadors d'impostos i dels publicans, per als quals és difícil fer penitència!

La pau que els anuncien els àngels és un do de Déu, una felicitat basada en la justícia. És l'estat de qui viu en harmonia amb ell mateix, amb Déu i amb els altres. És la seguretat que Déu estima els homes, especialment els més petits, els pobres, els que pateixen físicament, socialment i moralment: el reconeixement de la seva dignitat contra tot pronòstic. Implica l'alliberament de tot allò que oprimeix, margina, priva, impedeix viure plenament. La salut de qualitat, la seguretat, la integració social, la concòrdia i la confiança mútua seguiran, com a fruits de la pau promesa.

Somni o realitat? Els àngels, que no són els dels contes de fades, van enviar els pastors a l'adreça correcta, a un lloc ben concret, inscrit en la història de la humanitat, un bressol en el qual rau un infant el nom del qual significa El-Senyor-salva, Jesús. Al voltant d'aquest naixement, els pastors es van trobar en companyia de la immensa multitud d'aquells i d'aquelles que aspiren a la pau i la justícia: ferits per la vida, víctimes de la violència indiscriminada, refugiats aparcats en campaments o guetos urbans, pecadors amb la consciència massa pesada, samaritans i publicans del passat i d'avui. Destinataris del cant dels àngels, el van dur més enllà cridant Pau! per sobre de les fronteres, dels filats de pues i dels murs erigits per ofegar el seu crit. Qui l'escolti podrà reprendre'l al seu torn sense incórrer en el retret de participar en una broma de mal gust.

Ezequiel Mir

Benvolguts Reis Mags d'Orient:

Aquest any no sempre m'he portat bé. No he estimat com cal ni a Déu, que en aquestes dates es fa infant, ni al pròxim com a mi mateix. Potser no em mereixeria cap regal, però «un cor penedit i humiliat, tu, Déu meu, no el menysprees» (Salm 51, 19). I aquest és el meu primer desig: que pugui donar-se el miracle del perdó. Totes aquelles persones que, pel motiu que sigui, tinguin el seu cor allunyat del de Déu, s'hi puguin reconciliar, tant amb Ell com amb els seus familiars, amics, companys, etc. Després, malgrat ser «servents sense cap mèrit» (Lc 17,10), que totes les persones que ens dediquem a l'àmbit de les Ciències Religioses (docents i estudiants), puguem ser la llum i la sal d'un món que anhela trobar la veritat i el gust de tenir una vida plena de sentit.

José María Fuentes Santomá.

Gràcies!

Benvolguts Reis Mags,

Vagi per endavant reconèixer que aquesta carta és més difícil que quan vos escrivia de nina, demanant un joc de Súper Mario o algun CD o llibre...

Aquest any no sé ben bé com ens hem portat. Començ demanant ser conscients de, com deia Sant Ignasi, tant de bé rebut. Regalau-nos una mirada agràida. Amplitud de mires per descobrir els dons que se'ns han entregat (alguns sense demanar-ho!) durant l'any que acabam.

Vos deman també una mirada atenta per descobrir pinzellades de Déu en els que ens envolten: en les nostres famílies. En els amics (això és bo de fer, no?). Els que tenim la sort de moure'ns en el món social, descobrir-lo en els destinataris de les nostres tasques i activitats. feina...). I, seguint demanant, jo vos deman que els cuideu. A cada un en el seu moment i circumstàncies.

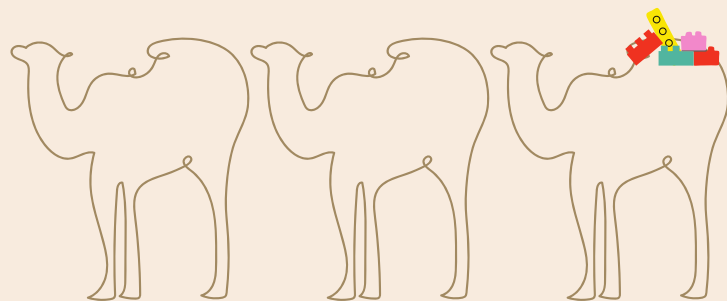
També en els companys de feina i en les nostres responsables. Trobar-lo en la comunitat. En les reunions de compartir i revisió de vida. En la pastoral. Descobrint Déu dia rere dia (en moments de recés i celebració, però també en les converses prenent un cafè en la feina...). I, seguint demanant, jo vos deman que els cuideu. A cada un en el seu moment i circumstàncies.

Me sembla en part obvi i, en part, quasi impossible: vos deman que ens estimem. Dins d'un món en pandèmia... En aquest moment estimar és protegir, és cuidar i, potser, també limitar-nos. Estimats mags, donau-nos responsabilitat front al virus amb el que convivim.

Sabeu que estic estudiant en l'ISCREB. Deman també pels alumnes i professors. Que no siguin sols estones cognitives davant els apunts, desenvolupant activitats, cercant cites... sinó que la formació sigui mitjà per a ser més cristians. Ja n'hi ha, no? Una cosa més: que aquests regals durin en tot l'any que començarem... Una abraçada:

Lida Ferrer

PD: Si hi ha espai per coses materials, podrieu dur-me alguna coseta de Lego.

MUY ESTIMADOS REYES MAGOS

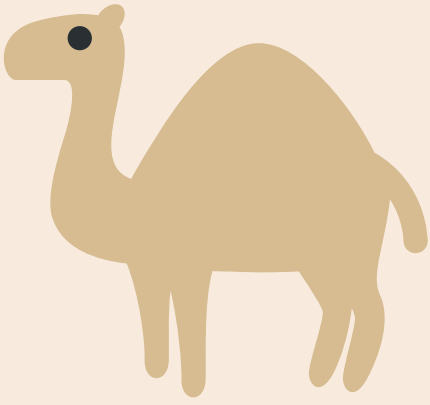
Me encuentro algo triste y casi perdiendo la capacidad de asombro, por todo lo que hoy acontece en nuestro mundo, porque afecta de alguna manera la vida, mi vida, la propia historia que empieza a tomar rumbos diferentes.

La lucha de intereses entre grupos movidos por la ambición ha minimizado el amor, la paz, la justicia, el derecho a la persona por tener lo básico para subsistir. La tecnología nos ha ayudado, pero al mismo tiempo nos ha hecho flojos al punto de casi romper con nuestras relaciones comunitarias, familiares y personales, nos mantiene cerca y distantes, el silencio que esta ha ocasionado ha enmudecido nuestro entorno, nos ha ensordecido, ha ocasionado desinterés por el otro.

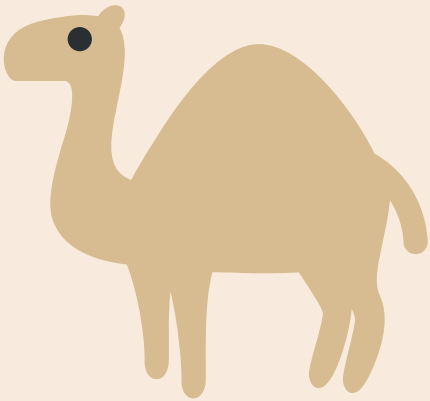
Dios, Dios ha quedado en cuarto término, al cual tenemos que darle cursos de actualización, para que entienda el avance que hemos tenido en los diferentes campos de nuestro desarrollo, pero también para que comprenda el porqué de la destrucción del planeta en que vivimos. Estimados Reyes apremia hoy rescatar y retroalimentar los valores tanto humanos como cristianos. Por eso les pido estimados Reyes, el más grande regalo para cada corazón que habita este mundo: AMOR y que este amor empanice todo nuestro ser, para que conscientes empecemos el cambio a un mundo mejor, hoy toda la creación lo desea y pide a gritos. Mis mejores deseos de paz y justicia para todos, mis estimados Reyes Magos. Lo pido con fraterno amor:.

C. Sergio Hernández Urrutia.

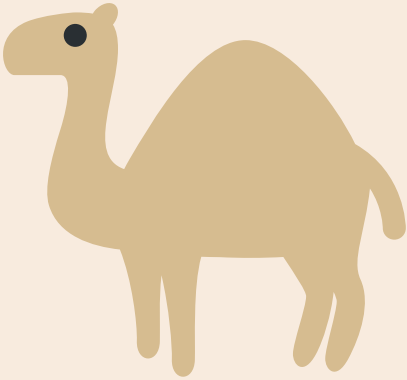

Acabas de nacer y siento
a la vez tu fragilidad y la mía
como copos de nieve
que se deshacen al tocar
la tierra bendecida.

Blancos y puros descienden
para mezclarse con el barro
y dar a nuestra alma
el aliento que necesita.

Si somos tierra y somos cielo
solo tu amor puede unir
aquello que nos habita
y vacila.

Oigo a los lejos
el canto de los humildes.

Oigo repetir su esperanza y
veo entonces cómo contigo,
esta noche, cielo y tierra,
por ti se reconcilian.

Mercedes María Pons

Viure i ser al mateix temps

Cel blau i terra santa.

Viure i fer meves

Totes les veus

que et clamen.

Viure i creixia com tu

Pobre entre els pobres.

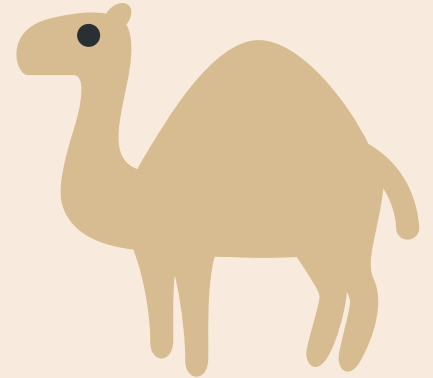
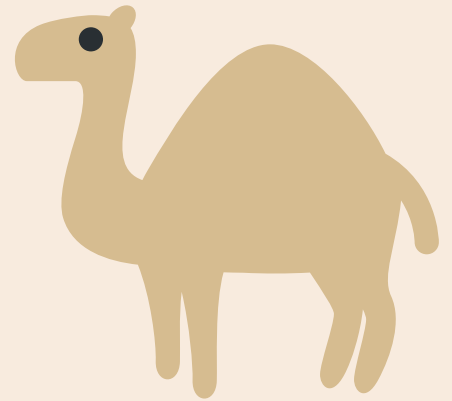
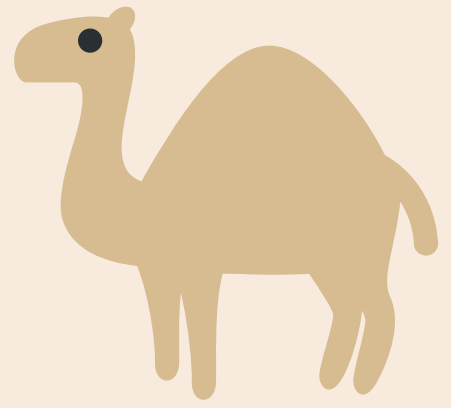
Viure per viure en l'altre

La teva carn eterna.

i I ser en tu i com tu

L'estimació plena!

Mercedes Marfà i Pons

[is]creb

I recorda:
Que sigui difícil no
significa que sigui
impossible.